

ne kérd számon a sorsom

a szabadság vértolulása hajadonfőtt
kávéházban terjednek a hírek
felbomlóban a rendiség önző királyi házak
csak birodalmat látnak az embert nem soha

koronás fők és titkosrendőrök uralma
megkésett forradalmak kávéházi ifjak
ki tudja mi hajtja őket szeretik a nyelvet
szeretik a hazát vélik a szabadságot
hiszen mindig csak napokra látogat meg

cselekedtek kiáltványok felterjesztések
beszédek az áprilisi törvények tréfának
bizonyultak felbolygatott nemzetiségek
támadtak a közös haza ellen

hiszen az elnyomók eszköze a megosztás
ellenségkép vér beszűkült szemhatár
kivívott szabadság és aradi tizenhárom
ártatlanok vére alantasok hatalma

a kávéházi ifjak nem emlékeznek a guillotine-ra
vagy túlságosan is talán félreértve az eszmét
a történelem utat adott a meghátrált hatalom
sokadszorra összeszedte magát mégis

évtizedek kellettek beérett a tavaszi vetés
majd mindent elemésztett az újragombolt
háború és talaján az ordas eszmék
hol voltál márciusi friss szél nem a trianonban